

N:o 46.

Ank. till Riksd. Kansli den 20 Mars 1877, kl. 2 e. m.

Utlåtande, i anledning af väckt motion om anslag åt färjemännen vid Fårösunds hamn.

(R. A.)

I en inom Andra Kammaren väckt och till Stats-Utskottets behandling remitterad motion (N:o 109) har Herr *Pehr Larsson* förmält, att förbindelsen öfver Fårösunds hamn, som skiljer den längst i nordost belägna Fårö socken från det öfriga Gotlandslandet, underhölles af två färjemän, boende en på vardera sidan om Fårösund, hvilka voro skyldiga att öfver den omkring en fjerdedels mil breda hamnen öfverföra personer, kreatur och gods m. m. för en afgift, bestämd genom en af Kongl. Maj:t i nåder den 23 April 1858 fastställd taxa. Denna taxa vore dock så låg, att i regeln blott 12 $\frac{1}{2}$ öre erlades för hvarje person i forssellön, såvida icke hela antalet af öfverresande utgjordes af en person allenast, hvilken då erlade en afgift af 25 öre.

Från erläggande af afgifter enligt samma taxa, af hvilken Utskottet tagit del, äro vidare befriade kungliga och furstliga personer med deras sviter, tågande trupper, kronoskjutser, kronotransporter, kurirer, poster, brefbärare i kronans och allmänna ärenden, fångskjutser, äfvensom ortens embets- och tjänstemän, då de i tjensteärenden färdas; och har med anledning häraf, till ersättning för färjemännens åliggande att utan vedergällning öfver sundet föra nämnda personer, 1865—1866 årens Riksdag anvisat ett årligt anslag af 50 kronor att emellan färjemännen fördelas efter den grund, Kongl. Maj:ts Befallningshafvande kunde finna lämpligt bestämma.

Om i betraktande toges, att dessa färjemän, hvilka hade samma skyldigheter som gästgifvare att på hvad tid och under hvad väderlek som helst fortskaffa den resande öfver sundet, ofta, särdeles under storm med

hög sjö, ej blott vore mycket ansträngde, utan till och med utsatte för fara till både helsa och lif, så har motionären ansett det lätteligen kunna inses, att ofvan nämnda afgifter till färjemännen, både de som af enskilda personer erlades och den som utginge af allmänna medel, ingalunda motsvarade färjemännens besvär, tidspillan samt ersättning för båtunderhåll m. m. För den af allmänna medel utgående ersättningen af 50 kronor om året måste de ofta vid mönstringar, vapensyner, befäls- och beväringssmöten, vid uppborädsstämmor, vid kronofogdes, länsmans samt andra militäre, ecklesiastike och civile tjenstemäns resor fram och åter öfver sundet samt vid postens öfverförande fyra gånger i veckan använda mycken tid och arbete.

I följd häraf stode dugliga färjemän numera knappast att finna, samt befunno sig båtar och färjor för öfverfarten nu i så bristfälligt skick, att de icke kunde anses för sitt ändamål dugliga; och motionären har i anledning häraf föreslagit, att Riksdagen måtte anslå 100 kronor årligen, utom de nu utgående 50 kronor, till ersättning åt färjemännen vid Färösunds hamn, till fördelning dem emellan efter Konungens Befallningshafvandes bepröfvande, emot det att nämnde färjemän fortfarande som hittills utan särskild ersättning öfver sundet fortskaffade i tjensteärenden stadda personer och kronans folk.

Om den, för skyldigheten att fortskaffa i tjensteärenden stadda personer och kronans folk, af allmänna medel utgående ersättning är, såsom motionären uppgifvit, för låg i förhållande till det af berörda skyldighet för färjemännen föranledda besvär och tidspillan m. m., torde rättelse härutinnan lämpligast böra åstadkommas på det sätt, att, såsom år 1858 vid utfärdande af ofvanomförmälda förhöjda taxa egde rum, Kongl. Maj:ts Befallningshafvande för Kongl. Maj:t anmäler behofvet och Kongl. Maj:t deruppå, efter vederbörandes hörande, vidtager den åtgärd, som må finnas skälig. Utskottet hemställer fördenskull,

att Herr Pehr Larssons motion ej må till någon Riksdagens åtgärd föranleda.

Stockholm den 20 Mars 1877.

På Stats-Utskottets vägnar:

CARL EKMAN.